

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Lige for at rette det med antallet, så er det faktisk 69 pct. – 69 pct. – som har en psykisk lidelse. Det er det, rapporten fastslår.

Hr. Nonbo spørger til behovet, og jeg ved, at hr. Nonbo har været med ude at besøge flere af institutionerne, for jeg har selv været med i samme delegation. Derfor vil hr. Nonbo også vide, at vi gang på gang er blevet præsenteret for ønsket om at få noget bistand til at klare lige netop det problem for de unge mennesker, nemlig at de har nogle psykiske lidelser. Det behov er så understøttet af den rapport, som min kollega fru Karen Jespersen har nævnt nogle gange, og derfor kan det undre mig lidt, at Venstre synes, at der er behov for yderligere undersøgelser.

Det er jo kun glædeligt, hvis det på Stevnstortet fungerer, men det er vel nødvendigt – det tror jeg også at hr. Nonbo mener – at vi sørger for, at vi ikke som system kommer til at behandle nogle som bøller, når det, de rent faktisk har behov for, er en behandling. Derfor ville systematikken være med til at sikre, at vi ikke begik den fejl.

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det er jeg da delvis enig i.

Nu må jeg lige tilstå, at jeg ikke var med den dag på Fyn, som der står nævnt, til Egely. Jeg var ikke med, så jeg hørte det ikke som sådan, men det havde måske været rart, hvis vi havde fået det samlet sammen på tryk inden, så det ikke blev et spørgsmål om, hvem der havde været af sted på turen, og hvem der ikke havde været af sted på turen.

Det er altså trods alt kun syv institutioner, vi snakker om, og det ville jo være rart, hvis vi måske fra nu af efter førstebehandlingen får samlet op fra hver institution. Er det måske så slemt, som man siger på Bakkegården, eller er det så rosenrødt, som jeg nu står og påstår det er på Stevnstortet. Sandheden ligger måske et sted der imellem, og ville det ikke være en god idé at få det systematiseret, før vi går langt ud i en von hørensagen-snak?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg forstår slet ikke, hvordan hr. Nonbo kan sige, det er von hørensagen. Vi har kulegravningen fra Socialministeriet, der påpeger problemet. Vi

har det fra Retspsykiatrisk Afdeling på Bispebjerg, som påpeger problemet. Det er forskningsmæssige undersøgelser på Bispebjerg, som viser det, plus at vi har folkene selv, der siger det i ministeriets kulegravning. Så er vi derudover nogle, som har været ude at besøge institutionerne og fået at vide, at det faktisk praktisk er et problem nogle steder; det er ikke alle steder, at det sker som på Stevnstortet.

Den eneste grund til, at jeg nævner de praktiske eksempler, er, at det er hr. Nonbo selv, der siger, at han vil tage en beslutning på baggrund af, at han har taget røret og ringet ned til Stevnstortet. Vi har altså fået dokumenteret et problem i de her undersøgelser, og så forstår jeg ikke, hvorfor hr. Nonbo og jeg ikke kan være enige om – det plejer vi at være på det her område – at det faktisk er meningen, at vi ikke skal lave kæmpemæssige systemfejl. De her unge mennesker skal have en behandling, som passer til deres behov.

Jeg synes simpelt hen, det er uartigt, at vi leverer en behandling, som er så langt fra, hvad det er, de reelt har behov for. Vi ville få meget mere ud af, at de fik den rette behandling.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg må sige, at en avisartikel, som er skrevet i august måned sidste år, tillægger jeg ikke hele sandheden. Jeg ved godt, at der er rapporterne, men de siger jo også noget andet. Vi kan vende den om og sige, at modsat 69 pct. er der altså 31 pct., der overhovedet ikke har behov for nogen systematisk screening. Derfor ville jeg, hvis jeg blev spurgt i dag, afvise beslutningsforslaget, for jeg vil ikke lave systematisk screening på 100 pct., når man ikke har brug for det, men lave den dér, hvor der er en mistanke om, at der er brug for den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til hr. Karsten Nonbo, og så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt at styrke indsatsen over for kriminelle børn og unge. Det er en kendsgerning, at sikre pædagogiske institutioner ikke kan rumme de særligt voldsomme unge på grund af deres adfærd, så der er behov for justering af indholdet på de sikre institutioner, så disse bliver i stand til at løfte opgaven.